

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12C/184/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215167
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712215167.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrhy na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Návrhy **z a m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi súd **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.09.2012 boli tunajšiemu súdu doručené písomné podania navrhovateľa zo dňa 17.09.2012 označené ako „Žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“, ktoré boli pôvodne vedené súdom pod spisovými značkami 12C/184/2012, 12C/185/2012, 12C/186/2012, 12C/187/2012, 12C/188/2012, 12C/189/2012, 12C/190/2012, 12C/191/2012, 12C/199/2012, 12C/200/2012, ktorými sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučných konaniach vedených v jeho prospech v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

Nakoľko predmetom vyššie označených konaní sú obdobné veci a účastníci konania sú v týchto konaniach totožní, súd rozhodol o spojení uvedených vecí na spoločné konanie, a to uznesením č.k. 12C/184/2012-15 zo dňa 28.01.2013, pričom tieto konania sú vedené tunajším súdom pod spisovou značkou 12C/184/2012.

Vo všetkých vyššie označených prípadoch navrhovateľ svoj žalobný návrh odôvodnil poukázaním na skutočnosť, že ako osoba oprávnená podal návrh na zmenu súdneho exekútora, pričom súd napriek tomu, že predmetná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd rozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej doby. Z tohto dôvodu mala navrhovateľovi vzniknúť majetková škoda ako aj nemajetková ujma, ktorú si navrhovateľ v žalobe vyčíslil.

V konaní začatom pod sp. zn. 12C/184/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur. Podľa žaloby navrhovateľ, ako oprávnený subjekt, navrhol písomným podaním zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu proti povinnému E. P., F.. XX.XX.XXXX. Žalobca pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 28.10.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora a legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu a rozhodne o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Exekučný súd však o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenom čase. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala vzniknúť navrhovateľovi škoda vo výške 175,- Eur, ktorá mala pozostávať s nákladov vynaložených na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70 Eur, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- Eur, nákladov na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,- Eur a nákladov na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- Eur. Celkovo teda mal navrhovateľ vynaložiť vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu, márne sumu požadovaných 175,- Eur. Navrhovateľ tvrdil, že táto suma by ho nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú lehotu.

Navrhovateľ si súčasne uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodnil tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že nastanú účinky predpokladané § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa týmto rizikám: neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko insolvenčnej povinného. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy vychádzal navrhovateľ z doktríny Ústavného súdu SR, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné priesťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa za každý rok poznačený priesťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 Eur, keď potom navrhovateľom uplatňovaná suma 165,96 Eur má predstavovať devätnásťnásobok alikvótnej časti pripadajúcej na každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu (3 x 1/12 zo sumy 663,88 Eur), nakoľko podľa žalobcu bol exekučný súd nečinný viac ako 107 dní.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/185/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti H. D. H., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/186/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti povinnému E. Z., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie

žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/187/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti povinnému S. J., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/188/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 221,28 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti povinnému F. T., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/189/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 276,60 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti povinnému L. S., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/190/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 387,24 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti povinnému S. L., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/191/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 387,24 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti povinnému S. Q., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie

žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/199/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 553,20 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti povinnému E. E., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/200/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 553,20 Eur, pričom uplatnené nároky boli vyčíslené a špecifikované obdobným spôsobom ako v žalobe v rámci konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní vedenom proti povinnému Š. M., F.. XX.XX.XXXX v postavení oprávneného navrhol písomným podaním zo dňa 28.10.2009 adresovaným exekučnému súdu zmenu v osobe pôvodne povereného súdneho exekútora. Exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, čím malo dôjsť na strane navrhovateľa k vzniku škody a nemajetkovej ujmy v uvedenej výške. Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/184/2012.

Odporca sa k žalobám vyjadril prostredníctvom písomného podania zo dňa 22.07.2013, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 26.07.2013. Odporca v ňom okrem iného poukázal na všeobecné zákonné podmienky za splnenia ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Odporca pripustil, že v jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu. Navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok na opravu, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pretože si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Súčasne navrhovateľ poukázal na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. Ú. XX/XX, ktorá konštatuje, že pri posúdení či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v takýchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (O.. Ú. XX/XX).

Pokiaľ ide o existenciu prietahov v konaní odporca uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinnom od 01.01.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Rovnako tak odporca poukázal na to, že z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, okrem iného vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca zdôraznil, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012 Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, odporca má za to, že v tomto prípade sa jedná o predčasne uplatnený nárok na súde.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody vo výške 175,- Eur odporca uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Odporca ale nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, Odporca považoval za hypotetické. K tomuto názorovému presvedčeniu odporcu viedla skutočnosť, že navrhovateľ v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Je pravdou, že navrhovateľ poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy. Poskytovanie finančnej satisfakcie však nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Nie je preto možné vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá by mala byť priznaná za každý rok prietahov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti prihliadal aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave alebo nie. Pokiaľ však navrhovateľ takýto prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda príslušného súdu nemal ani len teoretickú možnosť prípadnú nápravu zjednať. Ďalej treba zdôrazniť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú právne bezvýznamné v predmetnom

konaní, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. XXCdo XXX/XXXX).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutočnosťami uvádzanými v odôvodnení podanej žaloby, vo vyjadrení odporcu ako aj oboznámením sa s obsahom exekučných spisov vedených tunajším súdom v dotknutých konaniach a zistil tento skutkový stav:

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D. D. Ď., Exekútorový úrad so sídlom T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému E. P., F. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 9 148,- SK (303,65 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 12.02.2010, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému D. H., F. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 3 958,- Sk (131,38 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 15.02.2010, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému E. Z.Á., F. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 16.553,- Sk (549,45 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 16.02.2010, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému S.T. J., F. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 14.980,- Sk (497,24 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 17.02.2010, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú, pričom v dôsledku odvolania podaného zo strany oprávneného opätovne súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, keď Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd toto rozhodnutie tunajšieho súdu potvrdil.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému F.C. T., F. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 840,- Sk (27,88 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 18.03.2010, keď návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D.. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému L. S., F.. XX.XXX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 10.710,- Sk (355,50 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 14.04.2010, keď návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D.. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému S. L., F.. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 10.160,- Sk (337,25 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 01.06.2010, pričom v dôsledku odvolania podaného zo strany oprávneného opätovne súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, keď Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd toto rozhodnutie tunajšieho súdu potvrdil.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D.. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému S. Q., F.. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 22.080,- Sk (732,92 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 01.06.2010, pričom v dôsledku odvolania podaného zo strany oprávneného opätovne súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, keď Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd toto rozhodnutie tunajšieho súdu potvrdil.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D.. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému E. E., F.. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 16.960,- Sk (562,97 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 27.08.2010, pričom v dôsledku odvolania podaného zo strany oprávneného opätovne súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, keď Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd toto rozhodnutie tunajšieho súdu potvrdil.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX bola exekúcia vedená u povereného súdneho exekútora D.. D. Ď., L. Ú. J. J. T. B. XX, XXX XX W. pod sp. zn. L. XXXX/XX-X. Exekúcia bola vedená proti povinnému Š.Q. M., F.. XX.XX.XXXX v prospech oprávneného (navrhovateľa) pre vymoženie pohľadávky 11.072,- Sk (367,52 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (navrhovateľ) podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňom 02.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 31.08.2010, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú, čo svojím rozhodnutím potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, nakoľko oprávnený podal proti uzneseniu tunajšieho súdu odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), poveriť exekútora vykonaním exekúcie a konať ďalej ako exekučný súd je príslušný okresný súd, ak osobitný predpis 3f) neustanovuje inak.

Podľa § 44 ods. 10 Exekučného poriadku, Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 11 Exekučného poriadku, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 10 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase začatia konania (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'učinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania vo veci v kontexte s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami dospel súd k záveru, že žalobe navrhovateľa nie je možné vyhovieť, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Základnými zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú: a.) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, b.) vznik škody a c.) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je uvedeným zákonom koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, ktorej sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 predmetného zákona nemožno zbaviť. Z uvedeného potom vyplýva, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie (úmysel resp. nedbanlivosť), ale postačuje preukázanie skutočnosti, že vzniknutá škoda je výsledkom činnosti príslušného štátneho orgánu. Ústavný základ tejto zodpovednosti je koncipovaný v čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Ďalej platí, že kauzálny nexus medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nie iba sprostredkovaný. V nadväznosti na to treba podotknúť, že pri zisťovaní existencie príčinnej súvislosti je žiaduce upriamiť pozornosť na skúmanie toho, či v rámci skutočností prichádzajúcich v danom prípade do úvahy ako príčina škody existuje taká skutočnosť, s ktorou zákonodarca spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať potom za následok vznik zodpovednosti podľa citovaného zákona iba vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. A teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j., ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Podľa názoru súdu navrhovateľ nepreukázal v konaní právne relevantným spôsobom ani vznik škody, ani výšku škody. Nekonkretizoval či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku ani za ušlý majetkový prospech. Navrhovateľ by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a rovnako aj nemajetkovej ujmy, súd považoval žalobu za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú.

Nakoľko súd dospel k jednoznačnému záveru, že na strane odporcu, ktorý v danom prípade konal prostredníctvom exekučného súdu, nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu majúceho za následok vznik škody, má súd za to, že v danej veci neexistuje ani právny základ a síce zodpovednosť odporcu za škodu, v dôsledku čoho sa súd nezaoberal tak výškou škody ako aj majetkovej ujmy uplatňovanej navrhovateľom.

Podobne s analogickým odôvodnením súd zamietol nároky navrhovateľa aj v ostatných veciach spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 12C/184//2012. Dôvody súdneho rozhodnutia sú identické a právna argumentácia totožná s argumentáciou produkovanou/uvádzanou vo veci žalobného návrhu s pridelenou sp. zn. 12C/184/2012. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ právne relevantným

spôsobom nepreukázal vznik a výšku majetkovej škody ani v týchto prípadoch, súd žalobu zamietol aj v spojených veciach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko však zo súdneho spisu sp. zn. 12C/184/2012 má súd za preukázané, že navrhovateľovi žiadne trovy konania nevznikli, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Dňa 03.09.2015 navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu podanie zo dňa 03.09.2015, označené ako „Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a prejudiciálnej otázky v konaní“, ktorým žiadal zrušiť nariadené pojednávanie, ktorého termín bol vytýčený na deň 08.09.2015 o 11:00 hod. na Okresnom súde Zvolen, a to až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu. Navrhovateľ nesúhlasí s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici o tom, že sudcovia Okresného súdu Zvolen nie sú z pojednávania veci vylúčení. Navrhovateľ má za to, že sú dané objektívne dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Zvolen a rozhodnutie krajského súdu hodnotí navrhovateľ ako nesprávne a zakladajúce zásah do jeho základných práv. Navrhovateľ zároveň uviedol, že vzhľadom na podanú sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 127 Ústavy SR, v konaní o ktorej sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, sú dané dôvody na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Navrhovateľ preto navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 12C/184/2012 prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci nevyhlásenia sudcu povereného pojednávaním veci na Okresnom súde Zvolen.

Navrhovateľ k svojmu návrhu na prerušenie konania priložil aj ústavnú sťažnosť zo dňa 03.09.2015, v ktorej ako sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, tj. právo na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tj. právo na nestranný súd zriadený zákonom, do ktorých malo byť zasiahnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XNcC/XXX/XXXX zo dňa 17.10.2012 tak, že ponechal Okresnému súde Zvolen možnosť rozhodovať vo veci sťažovateľa tým, že nevyhlásil všetkých sudcov Okresného súdu Zvolen z pojednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 12C/184/2012.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. je súd povinný prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p. K prerušeniu konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd fakultatívne pristúpi vtedy, ak prebieha iné konanie alebo ak dal podnet na také konanie, v ktorom sa rieši tzv. predbežná (prejudiciálna) otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a ktorú by si inak mohol predbežne vyriešiť sám (§ 135 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci navrhovateľ návrh na prerušenie konania odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, keď podľa jeho názoru krajský súd nesprávne rozhodol o nevyklúčení sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania predmetnej právnej veci, a preto je potrebné vyčkat' na rozhodnutie ústavného súdu o tejto sťažnosti. Súd má za to, že konanie o uvedenej ústavnej sťažnosti nie je konaním, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, resp. že by dokonca od jej vyriešenia priamo závisel výsledok sporu vo veci samej. To, či a ktorý sudca Okresného súdu Zvolen je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí navrhovateľa POHOTOVOST', s.r.o., IČO: 35 807 598, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. vyriešil Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený a to tak, že vo svojich príslušných rozhodnutiach konštatoval, že pochybnosť o nezáujatosti môže existovať len u sudcu, ktorý sa prípadne podieľal alebo mohol podieľať na procese a rozhodovaní v konkrétnej veci, v ktorej mala navrhovateľovi vzniknúť ním tvrdená a uplatňovaná škoda z titulu nesprávneho úradného postupu. V predmetných veciach, ktoré boli spojené na spoločné konanie, dospel nadriadený súd k záveru, že dôvodná pochybnosť o nezáujatosti sudcu môže vzniknúť len vtedy, ak by vo veci o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy rozhodoval sudca, ktorý bol zákonným sudcom v exekučnom konaní, od postupu v ktorom si navrhovateľ nárok odvodzuje. Vychádzajúc z týchto úvah nadriadený súd z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudcu, ktorý konal v príslušných exekučných veciach.

V zmysle vyššie uvedeného tunajší súd uzavrel, že neexistuje dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Rovnako neexistuje ani dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie Ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožných veciach, napr. sp. zn. I. Ú. XX/XXXX zo dňa 06.02.2013, resp. I. Ú. XX/XXXX zo dňa 13.02.2013. Uvedenými uzneseniami Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevyklúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí na návrh navrhovateľa, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Keďže v prejednávanej veci neboli zistené podmienky pre prerušenie konania vyžadované ust. § 109 O.s.p., rozhodol súd tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Dňa 03.09.2015 navrhovateľ súdu doručil návrh na prerušenie konania zo dňa 03.09.2015, ktorý odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. XC/X/XXXX konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a v 2. rade spoločnosť POHOTOVOST', s.r.o., IČO: 35 807 598. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť žalovaný v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom ide o nasledovné otázky:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkone rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2. V prípade ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť

a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Zodpovedanie uvedených prejudiciálnych otázok má podľa navrhovateľa pre ďalší priebeh konania a rozhodnutie v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012 zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Na základe uvedených dôvodov navrhol navrhovateľ konanie sp. zn. 12C/184/2012 prerušiť v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa názoru tunajšieho súdu v konaní, ktoré je vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. XC/X/XXXX sa nerieši žiadna otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní vo veci samej. A to, ani pokiaľ ide o dotknuté vnútroštátne konanie vedené Okresným súdom Prešov, ktorého predmet, ale aj okruh účastníkov je odlišný od konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/184/2012. Rovnako podľa názoru súdu ani konanie o prejudiciálnych otázkach, ktoré mali byť podľa tvrdenia navrhovateľa v rámci predmetného vnútroštátneho konania Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru položené nie je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci samej.

Povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke je zakotvená v druhej vete článku XXX W.. Predpokladom povinnosti začať konanie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu unijného práva je v zmysle ustálenej judikatúry Súdnemu dvoru predovšetkým skutočnosť, či otázka unijného práva týkajúca sa platnosti alebo výkladu únieového práva je pre riešenie daného prípadu relevantná. Zmyslom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor, ktorý je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad unijného práva. Rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti únieového práva (tiež o jeho výklade alebo o jeho platnosti), teda, musí mať bezprostredný súvis so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom v tom zmysle, že ho determinuje po stránke právnej. Zároveň prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor, a zároveň nesmie ísť o otázku hypotetickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávanom spore. Účelom a podstatou konania o prejudiciálnej otázke je podľa stabilizovanej judikatúry Súdnemu dvoru spolupráca vnútroštátneho súdu so Súdnym dvorom pri výklade práva EÚ. Konanie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ je založené na delbe úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom. Je vecou len vnútroštátneho súdu, pred ktorým začal spor, a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, posúdiť so zreteľom na konkrétne okolnosti veci nevyhnutnosť rozsudku o prejudiciálnej otázke pre vydanie rozsudku vo veci samej, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnemu dvoru (porov. napr. nález ÚS SR č.k. II. Ú. XXX/XXXX-XX zo dňa 18.04.2012).

Nakoľko v konaní sp. zn. 12C/184/2012 pre rozhodnutie súdu vo veci samej nevystala potreba aplikácie unijného práva, v dôsledku toho nemohla v predmetnom konaní nastať ani potreba výkladu unijného práva. Z uvedeného dôvodu tunajší súd nemal dôvod položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky ohľadom výkladu unijného práva, a z rovnakého dôvodu nemá ani dôvod na prerušenie konania na základe toho, že pred Súdnym dvorom podľa tvrdenia navrhovateľa prebieha konanie o prejudiciálnych

otázkach, odpoveď na ktoré podá Súdny dvor pre účely rozhodnutia v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. XC/X/XXXX. Na základe uvedeného, súd návrh navrhovateľa zo dňa 03.09.2015, ktorým žiadal konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušiť, ako v plnom rozsahu nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10) bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).